

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/916/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814203781
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Rizman
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814203781.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. E. E. a členov senátu Mgr. Márie B. a JUDr. Zdenky M. v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s.r.o., K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, IČO: 26 429 705, zastúpený: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: C. O., O.. XX.X.XXXX, XXX XX V. XX, V. o zaplatenie 893,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 10C/96/2014-29 zo dňa 22.8.2014, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie právne odôvodnil Nariadením Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, Zákonom zmenkovým a šekovým č. 191/1950, Zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v súlade so Smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských úveroch, Smernicou č. 2008/48/EHS a Smernicou č. 2005/29/EHS, ustanoveniami § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1,2, § 53 ods. 1, 2, 4 písm. k), 5 Občianskeho zákonníka, ustanoveniami § 121 O.s.p.

Ďalej uviedol, že navrhovateľ sa podanou žalobou podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady /ES/ číslo 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu so výške 893,01 eur, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 893,01 eur od 17.5.2011 do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy 893,01 eur od 20.6.2011 až do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, teda 2,98 eur a náhradu trov konania, v časti trov právneho zastúpenia vo výške 142,78 eur s DPH a v časti zaplateného súdneho poplatku vo výške 53,50 eur.

Navrhovateľ poukázal na to, že indosatár je nadobúdateľ všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 23.11.2010 na zmenkovú sumu 893,01 eur, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 17.5.2011. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia. Do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 17.5.2011. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ nič nezaplatil. Nakoľko zmenková listina je opatrená doložkou "bez protestu", indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Navrhovateľ žiadal, aby súd podľa článku 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 vydal rozsudok, ktorým uloží odporcovi do troch dní uhradiť navrhovateľovi zmenkovú istinu s príslušenstvom. Navrhovateľ nežiadal nariadiť pojednávanie a k žalobe pripojil listinné dôkazy, a to výpis z obchodného

registra a originál zmenky vystavenej žalovanou dňa 23.11.2010 na zmenkovú sumu 893,01 eur s príslušenstvom.

Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia. Do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ nič nezaplatil. Nakoľko zmenková listina je opatrená doložkou "bez protestu", indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Navrhovateľ žiadal, aby súd podľa článku 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 vydal rozsudok, ktorým uloží odporcovi do troch dní uhradiť navrhovateľovi zmenkovú istinu s príslušenstvom. Navrhovateľ nežiadal nariadiť pojednávanie a k žalobe pripojil listinné dôkazy, a to výpis z obchodného registra a originál zmenky vystavenej odporcom na zmenkovú sumu.

Na výzvu súdu prvého stupňa, aby navrhovateľ predložil zmluvu o úvere uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľom a odporcom, navrhovateľ uviedol, že poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky. Navrhovateľ predložil súdu originál zmenky a zmenkové informácie preniesol navrhovateľ presne do návrhu na uplatnenie pohľadávky, a preto neostáva z jeho strany, čo doplniť alebo opraviť.

Odporca podľa článku 5 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 nedoručil súdu odpoveď na tlačivo C a pripojenú žalobu.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. b/ v spojení s článkom 9 ods. 1 až 3 nariadenie č. 861/2007, a to oboznámením sa so Zmenkou, ako aj so Zmluvou o úvere uzavretou medzi predchodcom navrhovateľa Pohotovosť s.r.o. Bratislava a žalovaným vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru pripojením spisu Okresného súdu Rožňava 9Er/1298/2012.

Z originálu zmenky predloženej navrhovateľom súd prvého stupňa zistil, že listina je označená ako zmenka, vystavená v Rožňave, s textom "Zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad Pohotovosť s.r.o. Bratislava. Do zmenky bola vpísaná a zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne. Zo zmenky ďalej vyplýva, že je splatné: Pohotovosť s.r.o. Bratislava "bez protestu" na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia". Vystaviteľom bolo odporca. Na rube zmenky je uvedené: namiesto nás na rad CD Consulting s.r.o.

Zo zmluvy o úvere uzavretej medzi Pohotovosť s.r.o. Bratislava a odporcom vyplýva, že odporcovi bol poskytnutý príslušný úver a žalovaný sa zaviazal zaplatiť požičanú sumu zvýšenú o príslušný poplatok. V zmluve o úvere nie sú uvedené úroky z úveru ani RPMN. V článku 11 všeobecných podmienok poskytnutia úveru je konštatované, že tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy a zmluvy o úvere. V článku 17 všeobecných podmienok poskytovania úveru je uvedená dohoda o vyplnení zmenky, podľa ktorej na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent, keď najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 stane celý dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradil včas posledné štyri po sebe idúce splátky, prípadne uhradil len poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba navrhovateľa nie je dôvodná a preto ju zamietol.

Súd prvého stupňa zistil, že podaná žaloba spĺňa podmienky na konanie v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, nakoľko navrhovateľ je obchodnou spoločnosťou so sídlom na území Českej republiky a žalovaný je fyzickou osobou, ktorá má bydlisko na území Slovenskej republiky. Predmetom

konania je cezhraničný spor, pričom hodnota nepresahuje 2.000,00 eur bez príslušenstva, čo je v súlade s článkom 2 a 3 citovaného nariadenia.

Predmetom konania je spor zo zmenky. Zmenka bola vystavená podľa slovenského práva s miestom vystavenia i platobným miestom nachádzajúcim sa na území SR. Súd prvého stupňa v prvom rade posúdil platnosť zmenky z hľadiska jej formálnych náležitostí vyžadovaných zákonom č. 191/1950 Zb. - zákon zmenkový a šekový. Predložená zmenka je vlastnou zmenkou, ktorá je upravená v článku 1 druhej časti zákona.

Súd prvého stupňa preskúmal predloženú zmenku a zistil, že ide o vlastnú zmenku, ktorá má uvedené dve možnosti zaplatenia, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť. V zmenke sú totiž uvedené dve údaje o zročnosti, čo spôsobuje neurčitost' dohody o zročnosti v súlade s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. Neurčitý údaj zročnosti zmenky je spôsobený zápismi údajov na zmenke, keď zo zápis "zaplatím za túto zmenku pre predloženie" je uvedená zročnosť zmenky na videnie a z údajov "na platenie predložiť v lehote štyroch rokov od vystavenia" je uvedená zročnosť zmenky na určitý čas po dате vystavenia. Jedná sa teda o neurčitý údaj zročnosti, resp. o zročnosť postupnú, ako je to uvedené v ust. § 33 ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb. Takáto zmenka sa považuje za neplatnú /rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1Obdo/59/2010/. Problematiku zročnosti zmenky upravuje § 33 a nasledujúce zákona č. 191/1950 Sb., kde sú taxatívne vymenované štyri spôsoby, ktorými je možné stanoviť zročnosť. Iný spôsob určenia zročnosti zakladá neplatnosť zmenky /rozsudok Najvyššieho súdu SR 1Obo/23/2010, rozsudok Vrchného súdu v Prahe 9Cmo/504/1998/. Prvý spôsob zročnosti zmenky je, že sú zročné na videnie - vistazmenky. Druhý spôsob zročnosti zmenky je na určitý čas po videní nazývané lehotové vistazmenky. Tretí spôsob je určitý čas po vystavení, nazývané datozmenky. Štvrtý spôsob zročnosti zmenky je fixná zmenka, ktorá má uvedený konkrétny dátum zročnosti, pričom je prípustný aj opisný spôsob, ak z neho vyplýva konkrétny deň, v ktorý sa má platiť. V prejednávanej veci bola určená kombinovaná zročnosť a to jednak na videnie a jednak fixná zmenka s povinnosťou platenia v lehote štyroch rokov od vystavenia. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že predložená zmenka navrhovateľom nemala náležitosti podľa 33 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb., a preto je v zmysle ods. 2 citovaného paragrafu neplatná. Preto súd žalobu zamietol.

Ďalej súd prvého stupňa uviedol, že nie je možné totiž prehliadať možné zneužitie zmenkového inštitútu v neprospech jednej zmluvnej strany. Nakoľko zmenka bola vystavená odporcom v súvislosti s uzavretou spotrebiteľskou zmluvou o úvere, súd ex offo preskúmal zmluvné podmienky v časti vypíňacieho práva zmenky a preto bez platnej dohody o vypíňacom práve nemôže byť platná zmenka. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky súd prvého stupňa považuje za také dojednanie, ktoré umožňuje v rozpore s ustanovením § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka požadovať od spotrebiteľa neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku. Takéto zmluvné dojednanie predstavuje neprijateľnú podmienku uvedenú v spotrebiteľskej zmluve. Podľa § 54 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Sadzba zmenkového úroku 0,25 % denne predstavuje 91,25 % ročne, čo je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi. Svojou podstatou ide teda o sankčné plnenie, k plynutiu ktorého dochádza výlučne na základe porušenia zmluvných povinností zo strany dlžníka. Podľa právnej úpravy účinnej v SR od 15. 1. 2009, konkrétne ustanovenia § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka platí, že ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky stanovenej nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Z uvedeného vyplýva, že pri vystavení neúplnej zmenky s úrokom 0,25 % denne, kde o obchádzanie uvedeného zákonného ustanovenia so zámerom získať v prípade porušenia zmluvných povinností od dlžníka sankčné plnenia v neprimeranej výške.

Súd prvého stupňa dospel k záveru, že dohoda o vyplnení zmenky, obsahnutá vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, je právnym úkonom obchádzajúcim zákon, ktorý je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný a preto sankčný úrok vpísaný v zmenke vo výške 0,25 % denne spôsobuje neplatnosť zmenky.

Súd prvého stupňa zistil, že vyššie oboznamovaná úverová zmluva neobsahuje zákonné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. h/, i/, j/, k/ zákona č. 258/2001 Z. z. V zmluve absentuje ročná úroková sadzba a RPMN, priemerná hodnota RPMN a rozpis splátok a preto v súlade s § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001

Z. z. sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Z toho vyplýva, že spoločnosť Pohotovosť, a. s. Bratislava mala nárok na vrátenie úveru.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Neúspešnému navrhovateľovi nevznikol nárok na náhradu trov tohto konania a úspešný odporca si trovy konania neuplatnil.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že odvolanie odôvodňuje tým, že konanie na súde prvého stupňa má vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v konaní došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a účastníkovi konania sa postupom súdu prvého stupňa odňala možnosť konať pred súdom a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že predmetnú zmenku vystavil odporca, ktorú dobrovoľne podpísal a sadzba zmenkového úroku 0,25 % denne napísaná na zmenke bola odporcovi známa v čase vystavenia zmenky. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj Najvyššieho súdu Českej republiky, ktoré konštatovali, že z povahy zmenky ako abstraktného a nesporného záväzku vyplýva, že majiteľ zmenky nemusí pri jej predložení na zaplatenie a vymáhanie preukazovať, že odporca zmenkovú sumu aj skutočne dlhuje. Táto nespornosť záväzku odporcu zo zmenky sa vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, teda aj na zmenkový úrok. Ďalej navrhovateľ opisoval viaceré rozhodnutia okresných súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach, rozsudok Krajského súdu Nitra, ktorý vyslovil, že zmluvná pokuta vo výške 0,25 % denne za každý deň omeškania nie je neprimeraná, vzhľadom na účel, ktorý zmluvná pokuta ako zabezpečovací inštitút zabezpečuje. Účel zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu plateniu záväzku a zároveň má sankčný charakter lebo dlžníka, ktorý poruší zmluvnú povinnosť, trestá v podobe ďalšej povinnosti zaplatiť peňažnú čiastku v dohodnutej výške.

Navrhovateľ ďalej v odvolaní poukázal, že nie je správny ani záver súdu prvého stupňa, ak nepriznal navrhovateľovi 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy odo dňa zročnosti zmenky ale priznal tento úrok až odo dňa nasledujúceho po doručení návrhu v tejto veci odporcovi. Uviedol, že súd prvého stupňa mu nedoručil vyjadrenie odporcu na tlačive „C“, čím zmaril možnosť na vyjadrenie navrhovateľa v konaní pred súdom prvého stupňa a preto ak odporca tvrdí, že predložené doklady o úhradách predstavujú platby na zmenku, navrhovateľ žiada aby odporca toto svoje tvrdenie v konaní preukázal a to tým, že preukáže, že zmenka bola v čase jednotlivých úhrad už splatná, teda, že bola odporcovi predložená na platenie. Ďalej uviedol, že nie je mu známe, aby niektorý z účastníkov konania splatnosť zmenkovej pohľadávky tohto konania spochybňoval. Navrhoval, aby odvolací súd zmenil rozsudok tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky v celom rozsahu vyhovie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Odvolací prejednal odvolanie navrhovateľa v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, na prejednanie ktorého by bolo potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd sa podľa § 219 ods. 2 O.s.p. stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti. Na doplnenie odôvodnenia napadnutého rozhodnutia a k odvolaniu navrhovateľa odvolací súd uvádza nasledovné:

Odvolací súd považuje v tomto konaní za nesporné, že na prejednávanú vec je potrebné aplikovať Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotu sporu (ďalej len „Nariadenie“). Neznamená to však, že ak navrhovateľ predložil v tomto konaní ako jediný listinný dôkaz prvopis zmenky, že súd podľa čl. 4/4. tohto nariadenia, ak sa domnieva, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ nie sú dostatočne jasné, alebo primerané a pokiaľ sa pohľadávka nezdá byť zjavne neopodstatnená alebo návrh neprípustný, že nemôže navrhovateľovi uložiť doplniť informácie alebo dokumenty v lehote určenej súdom. Na tento účel vnútroštátny súd použije vzorové tlačivo B, ktoré je uvedené v prílohe II tohto Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007. Podľa čl. 5/1. tohto Nariadenia, Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomne, avšak súd môže nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za

potrebné, alebo ak o to požiada niektorá zo strán. Preto súd prvého stupňa v tomto konaní o vydanie rozsudku, môže od navrhovateľa požadovať okrem predloženej zmenky aj iné listinné dôkazy.

Odvolaací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci postupoval správne, ak sa domnieval, že informácie, ktoré poskytol navrhovateľ v návrhu na začatie konania nie sú dostatočne jasné alebo primerané alebo uplatnená pohľadávka sa nezdá byť zjavne neopodstatnená, preto súd prvého stupňa dal navrhovateľovi tlačivo návrhu na uplatnenie pohľadávky doplniť alebo opraviť a predložiť súdu doplňujúce informácie a dokumenty a súd prvého stupňa za tým účelom podľa čl. 4 bod 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, správne zaslal navrhovateľovi tlačivo „B“, ktoré tvorí prílohu č. 2 tohto nariadenia. Navrhovateľ na túto výzvu v tlačive „B“ reagoval písomným podaním z 17.9.2014, v ktorom uviedol, že ako navrhovateľ poskytol súdu dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky a za tým účelom navrhovateľ predložil súdu originál zmenky, preto nie je zo strany navrhovateľa čo doplniť alebo opraviť. Uviedol, že ako navrhovateľ si uplatnil v tomto konaní majetkové právo zo zmenky a nie z pohľadávky, disponuje len indosovanou zmenkou a nemá k dispozícii iné primerané a presné údaje alebo listiny, ktoré súd vyžaduje a ktoré by mohol nad rámec už v návrhu uvedeného predložiť alebo oznámiť súdu. Preto nemá dostatočne presné a primerané údaje na to, aby mohol zodpovedne zhodnotiť typ zmenky a titul jej vzniku.

Odvolačiemu súdu aj súdu prvého stupňa z ich rozhodovacej činnosti je známe, že obchodná spoločnosť POHOTOVOSTĚ s.r.o., Pribinova 25, Bratislava ako remitent (osoba, ktorej sa malo platiť zo zmenky) uvedená na predmetnej vlastnej zmenke, poskytovala a poskytuje spotrebiteľské úvery a vedie množstvo súdnych a exekučných sporov na súdoch v Slovenskej republike o vymáhanie peňažných pohľadávok zo spotrebiteľských úverov a na zabezpečenie týchto pohľadávok zo spotrebiteľských úverov, vystavovala a prijímala zmenky, ktoré mali zabezpečovaciu funkciu k jeho pohľadávkam zo spotrebiteľských úverov voči spotrebiteľom podľa § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v období od 1.8.2008 kedy tento Zákon o spotrebiteľských úveroch umožňoval zmenkou zabezpečiť nároky zo spotrebiteľských úverov. Až nový Zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa podľa § 5a ods. 1 písm. b) s účinnosťou od 1.5.2014, podľa § 29b neumožňuje, aby zmenka mala vo vzťahu k spotrebiteľským úverom už ani zabezpečovaciu funkciu. Znamená to, že predmetná zmenka mohla byť vystavená iba na zabezpečenie dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nie na platenie zo zmenky.

Navrhovateľ v tomto konaní uplatnil predmetnú peňažnú pohľadávku podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu, preto súd prvého stupňa mal vec prejednávať podľa tohto nariadenia a nie podľa § 175 Občianskeho súdneho poriadku, ktorým sa upravuje konanie o vydanie zmenkového platobného rozkazu iba na návrh navrhovateľa. Nemal preto prejednávanú vec právne posudzovať podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový, lebo predložená zmenka je v tomto konaní podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, iba jedným z dôkazov, na vydanie navrhovaného rozsudku. Nie je však jediným dôkazom ako je to v konaní podľa § 175 O.s.p. o vydanie zmenkového platobného rozkazu. Súd prvého stupňa preto správne vyzýval navrhovateľa vzorovým tlačivom „B“, ktoré je uvedené v prílohe č. II. Nariadenia na doplnenie ďalších informácií a dôkazov. Ak navrhovateľ nepredložil ďalšie požadované dôkazy okrem zmenky, súd prvého stupňa nemal predmetný uplatnený nárok posudzovať podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový. Navyše, súd prvého stupňa nie je zmenkovým súdom podľa § 10 Zákona č. 371/2004 Z.z. o sídlach a obvodoch súdov. Preto ani nemohol vo veci rozhodovať na základe predloženej zmenky ako jediného predloženého dôkazu. Taktiež súd nemôže z platnej zmenky ako jediného dôkazu čiastočne vyhovieť návrhu a čiastočne návrh zamietnuť.

Odvolaací súd preto nepovažuje za dôvodné odvolanie navrhovateľa, pretože navrhovateľ v tomto konaní nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz, navrhol vydať rozsudok podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a preto bol povinný okrem zmenky predložiť aj iné listiny preukazujúce oprávnenosť vymáhanej pohľadávky. Nepostačovalo preto, ak navrhovateľ predložil iba originál zmenky, pretože toto konanie nie je konaním podľa Zákona č. 191/1950 Zb. - Zákon zmenkový a šekový. Iba v konaní podľa tohto zákona, ak podľa § 175 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ predloží v prvopise zmenku, o pravosti ktorej niet dôvodu pochybovať, súd vydá na návrh navrhovateľa zmenkový platobný rozkaz. Navrhovateľ v

tomto konaní nenavrhol vydať zmenkový platobný rozkaz, ale rozsudok podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007 a preto súd nemohol v tomto konaní vychádzať zo zmenky ako z jediného listinného dôkazu svedčiaceho o oprávnenosti uplatnenej pohľadávky navrhovateľa. Keďže navrhovateľ na výzvu súdu prvého stupňa nepredložil doplňujúce dokumenty podľa čl. 4/4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 861/2007, súd prvého stupňa rozhodol správne, ak návrh navrhovateľa zamietol.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol správne, aj keď z iných dôvodov, ak zamietol návrh navrhovateľa.

Odvolací súd na základe uvedeného potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o zamietnutí návrhu podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

Odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa aj vo výroku o trovách konania, o ktorých súd prvého stupňa správne rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože navrhovateľ, ktorému vznikli v tomto konaní na súde prvého stupňa trovy konania, nemal vo veci úspech.

O trovách tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a úspešnému odporcovi preukázateľné trovy tohto odvolacieho konania nevznikli, preto mu neboli priznané.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.